

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 30

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 ianuarie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
6. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.....	2-4	Decizia nr. 735 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.....	7-9
7. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.....	4	Decizia nr. 767 din 7 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 492 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	9-10
★		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
8. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2006 pentru prorogarea termenului de aplicare a dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere.....	5	1. — Ordonanță pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli ale unităților din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a autorităților publice centrale.....	10-11
9. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2006 pentru prorogarea termenului de aplicare a dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere.....	5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
★		2.815/C/2006. — Ordin al ministrului justiției privind atribuțiile ordonatorilor de credite în domeniul obiectivelor noi de investiții, al lucrărilor de intervenție, al reparațiilor curente, precum și al dotărilor	12-25
9. — Lege pentru modificarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor.....	5-6	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
10. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor	6	Hotărârea din 8 iunie 2006, definitivă la 8 septembrie 2006, în Cauza Lupșa împotriva României	26-32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63 din 6 septembrie 2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 20 septembrie 2006, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul I, punctul 1 se abrogă.**

2. **La articolul I punctul 2, punctul 15 al articolului 6 va avea următorul cuprins:**

„15. *unități de asistență medicală autorizate* — unitățile sanitare cu personal calificat și cu dotare corespunzătoare pentru examinarea medicală ambulatorie a candidaților la obținerea permisului de conducere și a conducătorilor de autovehicule sau de tramvai, autorizate de autoritatea de sănătate publică județeană sau de cea a municipiului București, după caz;”.

3. **La articolul I, după punctul 2 se introduc trei noi puncte, punctele 2¹, 2² și 2³, cu următorul cuprins:**

„2¹. **La articolul 6, după punctul 16 se introduc trei noi puncte, punctele 16¹ – 16³, cu următorul cuprins:**

«16¹. *înmatriculare/înregistrare* — operațiunea administrativă prin care se atestă că un vehicul poate circula pe drumurile publice. Dovada atestării înmatriculării/înregistrării este certificatul de înmatriculare/înregistrare și numărul de înmatriculare/înregistrare atribuit;

16². *înmatriculare/înregistrare permanentă* — operațiunea de înmatriculare/înregistrare prin care se atribuie certificat de înmatriculare/înregistrare și număr de înmatriculare/înregistrare pentru o perioadă nedeterminată;

16³. *înmatriculare temporară* — operațiunea de înmatriculare prin care se acordă certificat de înmatriculare și număr de înmatriculare pentru o perioadă determinată;».

2². **La articolul 6, punctul 34 va avea următorul cuprins:**

«34. *deținător mandatat* — persoana fizică sau juridică care folosește un vehicul în baza unui contract de leasing sau contract de închiriere;».

2³. **La articolul 6, după punctul 35 se introduce punctul 35¹ cu următorul cuprins:**

«35¹. *vehicul nou* — vehicul care nu a mai fost niciodată înmatriculat;»

4. **La articolul I punctul 3, articolul 11 va avea următorul cuprins:**

„Art. 11. — (1) Proprietarii de vehicule sau deținătorii mandatați ai acestora sunt obligați să le înmatriculeze sau să le înregistreze, după caz, înainte de a le pune în circulație, conform prevederilor legale.

(2) Înmatricularea vehiculelor este continuă, de la admiterea în circulație până la scoaterea definitivă din circulație a unui vehicul din categoria celor supuse acestei condiții, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, și presupune următoarele operațiuni:

a) înscrierea în evidențele autorităților competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui vehicul de către primul proprietar;

b) transcrierea în evidențele autorităților competente, potrivit legii, a tuturor transmiterilor ulterioare ale dreptului de proprietate asupra unui vehicul.

(3) Operațiunile prevăzute la alin. (2) se realizează pe baza datelor de identificare ale vehiculului și ale proprietarului și condiționează eliberarea de către autoritățile competente, potrivit legii, a unui certificat de înmatriculare, precum și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare atribuit și transcrierile necesare în certificatul de înmatriculare și în cartea de identitate a vehiculului.

(4) În cazul transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul, datele noului proprietar se înscriu în evidențele autorităților competente simultan cu menționarea încetării calității de titular al înmatriculării a fostului proprietar.

(5) Solicitanții unei operațiuni de înmatriculare a unui vehicul în evidențele autorităților competente, potrivit legii, trebuie să facă dovada certificării autenticității vehiculului de către Registrul Auto Român, în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Certificarea autenticității vehiculului conține și atestarea faptului că acesta nu figurează în baza de date ca fiind furat.

(6) Dovada certificării vehiculului nu se impune în cazul vehiculelor noi pentru solicitanții operațiilor de înmatriculare.

(7) Cu ocazia realizării oricărei operațiuni privind înmatricularea unui vehicul, verificarea efectuării inspecției tehnice periodice și a asigurării obligatorii de răspundere civilă, respectiv a valabilității acestora, se poate face și pe cale informatică, în condițiile stabilite prin protocol încheiat între autoritatea competentă din subordinea Ministerului Administrației și Internelor cu atribuții de organizare și coordonare a activității de evidență și eliberare a certificatelor de înmatriculare și a plăcuțelor cu numere de înmatriculare și Registrul Auto Român, respectiv Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(8) Autoritățile competente să realizeze operațiunile de înmatriculare a vehiculelor pot încasa de la solicitanți toate taxele și tarifele stabilite potrivit legii, aferente acestor operațiuni.

(9) Societățile abilitate să comercializeze vehicule noi și societățile de leasing din România pot solicita, pe cale informatică, înmatricularea sau autorizarea provizorie pentru circulație a vehiculelor, prin intermediul unei aplicații informatice puse la dispoziție, în condițiile stabilite prin protocol, de către autoritatea competentă din subordinea Ministerului Administrației și Internelor cu atribuții de organizare și coordonare a activității de evidență și eliberare a certificatelor de înmatriculare și a plăcuțelor cu numere de înmatriculare.

(10) Proprietarul sau deținătorul mandatat al unui vehicul este obligat să solicite autorității competente înscrierea în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare a oricărei modificări a datelor de identificare a vehiculului respectiv sau, după caz, ale proprietarului.”

5. La articolul I punctul 5, alineatul (1) al articolului 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Odată cu realizarea operațiunilor de înmatriculare a vehiculului, autoritatea competentă eliberează proprietarului sau deținătorului mandatat un certificat de înmatriculare, conform categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv, precum și plăcuțe cu numărul de înmatriculare.“

6. La articolul I punctul 6, alineatul (1¹) al articolului 15 va avea următorul cuprins:

„(1¹) La cererea scrisă a proprietarului unui vehicul, în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare se poate înscrie și o altă persoană decât proprietarul, specificându-se calitatea în care aceasta poate utiliza vehiculul, în virtutea unui drept legal. În cazul în care proprietarul vehiculului este o societate de leasing, este obligatorie menționarea în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare și a datelor de identificare ale deținătorului mandatat.“

7. La articolul I punctul 8, articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Conducătorii de autovehicule sau de tramvaie trebuie să aibă cunoștințele și îndemânarea necesare conducerii și să fie apți din punct de vedere medical și psihologic.

(2) Conducătorii de autovehicule sau de tramvaie vor fi verificați periodic din punct de vedere medical și al capacităților psihologice, în condițiile stabilite de reglementările în vigoare.“

8. La articolul I punctul 9, litera b) a alineatului (3) și alineatele (4), (5) și (6) ale articolului 22 vor avea următorul cuprins:

„b) obținerii certificatului de atestare profesională pentru conducătorii de autovehicule și de tramvaie stabiliți prin prezenta ordonanță de urgență;

(4) Examinarea medicală se realizează în unități de asistență medicală autorizate, existente la nivelul fiecărui județ, care au obligația luării în evidență a solicitantului sau a conducătorului de autovehicul ori de tramvai de către medicul de familie.

(5) Lista unităților de asistență medicală autorizate se stabilește și se actualizează prin ordin al ministrului sănătății publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Medicul de familie, atunci când constată că o persoană din evidența sa, care posedă permis de conducere, prezintă afecțiuni medicale prevăzute în ordinul ministrului sănătății publice emis conform alin. (2), va solicita unității de asistență medicală autorizate examenul de specialitate necesar. În cazul în care unitatea de asistență medicală autorizată a stabilit că persoana este inaptă medical pentru a conduce un autovehicul sau tramvai, va comunica aceasta imediat poliției rutiere pe a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea.“

9. La articolul I punctul 10, alineatele (3¹), (3²), (3⁴) și (3⁵) ale articolului 23 vor avea următorul cuprins:

„(3¹) Pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere este precedată de o evaluare obligatorie a capacităților psihologice solicitate în activitatea de conducere a autovehiculelor sau tramvaielor. Evaluarea psihologică este obligatorie în vederea obținerii certificatului de atestare profesională pentru conducătorii de autovehicule și de tramvaie stabiliți prin prezenta ordonanță de urgență.

(3²) Conducătorii de autovehicule sau de tramvaie, deținători ai certificatului de atestare profesională, vor fi evaluați periodic din punct de vedere al capacităților psihologice solicitate în activitatea de conducere a autovehiculelor sau tramvaielor, în condițiile stabilite de reglementările în vigoare.

(3⁴) Evaluarea psihologică se realizează în laboratoare de specialitate autorizate din cadrul instituțiilor abilitate.

(3⁵) Lista laboratoarelor de specialitate autorizate se stabilește și se actualizează prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

10. La articolul I, punctul 15 se abrogă.

11. La articolul I, după punctul 14 se introduce un nou punct, punctul 14¹, cu următorul cuprins:

„14¹. **Articolul 39 va avea următorul cuprins:**

„Art. 39. — Proprietarul sau deținătorul mandatat al unui vehicul este obligat să comunice poliției rutiere, la cererea acestuia și în termenul solicitat, identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice.“

12. La articolul I, punctul 16 va avea următorul cuprins:

„16. **Articolul 40 va avea următorul cuprins:**

„Art. 40. — Regulile de circulație pe drumurile publice aplicabile autovehiculelor destinate transporturilor de mărfuri, celor cu mase sau cu dimensiuni de gabarit depășite ori care transportă mărfuri sau produse periculoase se stabilesc prin regulament, în conformitate cu reglementările în vigoare.“

13. La articolul I, punctul 18 va avea următorul cuprins:

„18. **Articolul 79 va avea următorul cuprins:**

„Art. 79. — (1) Conducătorii vehiculelor implicați într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat numai avariarea vehiculelor respective sunt obligați să le scoată imediat în afara părții carosabile ori, dacă nu este posibil, să le deplaseze cât mai aproape de bordură sau de acostament, semnalizându-le corespunzător.

(2) Dacă cel puțin unul dintre vehiculele implicate în accident nu poate fi deplasat la unitatea de poliție, conducătorii implicați sunt obligați să anunțe imediat și să aștepte poliția în vederea întocmirii documentelor de constatare a accidentului și eliberării autorizației de reparație.

(3) În situația în care vehiculele avariate pot fi deplasate fără riscul de a periclita siguranța circulației, conducătorii acestora se vor prezenta imediat cu vehiculele la unitatea de poliție pe a cărei rază a avut loc evenimentul, în vederea întocmirii documentelor de constatare a accidentului și eliberării autorizației de reparație.

(4) Pentru conducătorii de vehicule care s-au deplasat la poliție cu vehiculele avariate, poliția este obligată să întocmească documentele de constatare a accidentului și să elibereze autorizația de reparație.“

14. La articolul I, punctele 19 și 20 se abrogă.

15. La articolul I punctul 21, articolul 80¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 80¹. — Persoanele fizice sau juridice autorizate să execute lucrări de reparații la vehicule avariate au obligația să țină evidența proprie a reparațiilor executate, conform prevederilor legale, și să comunice imediat, la cererea poliției rutiere, datele înregistrate solicitate de aceasta.“

16. La articolul I punctul 22, alineatul (1) al articolului 81 va avea următorul cuprins:

„Art. 81. — (1) În vederea întocmirii dosarelor pentru despăgubire, la solicitarea societăților din domeniul asigurărilor, autoritatea care are în evidență vehiculele înmatriculate sau înregistrate comunică acestora datele referitoare la proprietarii sau deținătorii mandatați ai vehiculelor.“

17. La articolul I punctul 23, alineatul (3) al articolului 81 va avea următorul cuprins:

„(3) La solicitarea poliției rutiere, societățile de asigurare comunică acesteia date referitoare la constatările tehnice din dosarele înregistrate în evidențele acestora privind stabilirea pierderilor materiale rezultate în urma accidentelor de circulație sau a altor evenimente rutiere.“

18. La articolul I punctul 26, alineatul (1) al articolului 88 va avea următorul cuprins:

„Art. 88. — (1) Recoltarea probelor biologice se face în unitățile de asistență medicală autorizate sau în instituții

medico-legale și se efectuează numai în prezența unui reprezentant al poliției rutiere.”

19. **La articolul I, punctul 27 se abrogă.**

20. **La articolul I punctul 29, alineatul (4) al articolului 97 va avea următorul cuprins:**

„(4) Retragera permisului de conducere se dispune de către poliția rutieră dacă titularul acestuia a fost declarat inapt pentru a conduce vehicule pe drumurile publice de către o unitate de asistență medicală autorizată.”

21. **La articolul I, după punctul 29 se introduc două noi puncte, punctele 29¹ și 29², cu următorul cuprins:**

„29¹. **La articolul 100, litera g) a alineatului (3) va avea următorul cuprins:**

«g) nerespectarea prevederilor art. 79 alin. (2) sau (3), după caz.»

29². **La alineatul (1) al articolului 102, punctele 7 și 18 se abrogă.**”

22. **La articolul I punctul 30, punctul 38 al alineatului (1) al articolului 102 va avea următorul cuprins:**

„38. nerespectarea obligației de comunicare prevăzute la art. 80¹ și la art. 81 alin. (3) sau comunicarea de date inexacte ori incomplete.”

23. **La articolul I punctul 31, punctul 29 al articolului 105 va avea următorul cuprins:**

„29. nerespectarea obligației de comunicare prevăzute la art. 80¹ și la art. 81 alin. (3) sau comunicarea de date inexacte ori incomplete.”

24. **La articolul I, după punctul 31 se introduce un nou punct, punctul 31¹, cu următorul cuprins:**

„31¹. **Alineatul (5) al articolului 111 va avea următorul cuprins:**

«(5) În situațiile prevăzute la art. 90 alin. (1), art. 100 alin. (3) și la art. 101 alin. (3), dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează cu drept de circulație pentru o perioadă de 15 zile.»”

25. **La articolul I punctul 36, litera b) a articolului 136 va avea următorul cuprins:**

„b) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pentru prevederile art. 23 alin. (3³) și (3⁵) și ale art. 66 alin. (3);”

26. **După articolul V se introduce un nou articol, articolul V¹, cu următorul cuprins:**

„Art. V¹. — Până la data de 31 martie 2007, Guvernul va înainta Parlamentului pentru dezbateră și adoptare un proiect de lege privind constatarea amiabilă în caz de accidente de circulație din care au rezultat numai pagube materiale.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi, în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Administrației și Internelor va elabora propunerile de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 1.391/2006 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 9 ianuarie 2007.
Nr. 6.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 ianuarie 2007.
Nr. 7.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2006 pentru prorogarea termenului de aplicare a dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73 din 20 septembrie 2006 pentru prorogarea termenului de aplicare a dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 26 septembrie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 9 ianuarie 2007.
Nr. 8.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2006 pentru prorogarea termenului de aplicare a dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2006 pentru prorogarea termenului de aplicare a dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 ianuarie 2007.
Nr. 9.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 22 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Persoanele fizice sau juridice care dețin, cu orice titlu, terenuri agricole își pot organiza, în asociere sau individual, pază de câmp, prin una dintre formele de pază prevăzute de lege.“

2. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Paza căilor ferate, a pădurilor, a terenurilor forestiere, a fondurilor de vânătoare și de pescuit, a conductelor pentru transportul hidrocarburilor și al produselor petroliere, a sistemelor de irigații, a rețelelor telefonice și de transport al energiei electrice se asigură de către operatorii economici de profil, în formele prevăzute de lege.“

3. La articolul 18, alineatele (2)—(5) vor avea următorul cuprins:

„(2) Primarul este obligat să ia măsuri pentru a asigura paza bunurilor publice și ale cetățenilor și răspunde pentru întocmirea planului de pază a comunei.

(3) Întocmirea planului de pază, instruirea și controlul personalului de pază din localitățile rurale se efectuează de către organele locale de poliție sau de structurile implicate în activitatea de pază.

(4) Modalitățile de efectuare a pazei în mediul rural se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, după consultarea prealabilă a locuitorilor, în formele prevăzute de lege.

(5) Plata serviciilor de pază în mediul rural, precum și procurarea de echipamente de protecție, însemne și mijloace de apărare sau utilitare, necesare bunei executări a serviciului de pază, se asigură din bugetul local. Pentru plata serviciilor de pază, consiliile locale pot institui taxe speciale, conform legii.“

4. La articolul 18, alineatele (6)—(10) se abrogă.**5. Articolul 19 se abrogă.****6. La articolul 55, litera a) va avea următorul cuprins:**

„a) avizează planurile de pază ale unităților la care paza nu este asigurată cu efective de jandarmi și stabilește, după caz, necesitatea dotării personalului implicat cu armament și muniție aferentă, în condițiile existenței documentelor care atestă dreptul de proprietate sau, după caz, dreptul de folosință asupra obiectivului;“.

7. Articolul 59 va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — Implicarea conducătorilor unităților cu pază proprie, ai societăților specializate de pază și protecție, a personalului propriu în: desfășurarea de acțiuni de forță, executări silite, recuperări de debite, conflicte de muncă ori de opunere la desfășurarea acțiunilor de restabilire a ordinii de drept de către autoritățile publice competente, precum și nerespectarea dispozițiilor art. 21 se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.“

8. La articolul 61, literele a)—c) vor avea următorul cuprins:

„a) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, contravențiile prevăzute la lit. g)—m);

b) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, contravențiile prevăzute la lit. a)—d) și f);

c) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, contravenția prevăzută la lit. e).“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 9 ianuarie 2007.
Nr. 9.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor,
valorilor și protecția persoanelor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 ianuarie 2007.
Nr. 10.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 735**

din 24 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Mircea Sava în Dosarul nr. 555/2006 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 octombrie 2006 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 17 octombrie 2006, și apoi la data de 24 octombrie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 555/2006, **Tribunalul Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat**, excepție ridicată de Mircea Sava cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate au caracter retroactiv, întrucât, pentru situația când în carnetul de muncă nu sunt înscrise drepturile salariale, dispun luarea în considerare la recalcularea pensiilor, pentru perioada anterioară anului 1959, a salariului minim pe economie, evaluat în prezent. De asemenea, consideră că aceste dispoziții de lege creează o discriminare între persoanele care se încadrează în această ipoteză a legii, întrucât nu pot dovedi cu acte salariile realizate, și acele persoane care au înscris în cărțile de muncă salariul, întotdeauna mai mare decât salariul minim pe economie. Astfel, aceste persoane discriminate primesc pensii mai mici decât cele care li s-ar cuveni, fapt ce aduce atingere

dreptului la pensie, contravenind, în același timp, și principiului respectării demnității umane.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă apreciază că excepția ridicată este întemeiată, întrucât art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 instituie o situație discriminatorie. În acest sens, arată că valoarea salariului dobândit în trecut a fost de cele mai multe ori mai mare decât salariul minim pe economie, întrucât includea gradații, trepte profesionale, în funcție de pregătirea profesională, vechimea în muncă și condițiile de muncă, precum și de realizările în activitatea profesională.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că textele de lege criticate nu creează discriminări, ci sunt adoptate tocmai în aplicarea art. 16 alin. (1), art. 47 și art. 135 alin. (2) lit. f), coroborate cu art. 1 alin. (2) din Constituție. De asemenea, apreciază că nu este încălcat nici principiul neretroactivității legii civile, întrucât dispozițiile de lege atacate pentru neconstituționalitate se aplică pentru viitor, începând cu data intrării în vigoare a acestora. În același timp, art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 asigură păstrarea cuantumului pensiei obținut anterior recalculării, dacă în urma acestei operațiuni ar rezulta un cuantum al pensiei mai mic. În sfârșit, arată că pensionarii au posibilitatea de a dovedi drepturile salariale obținute în trecut, iar, în situația în care totuși acest lucru nu se poate realiza, legiuitorul este liber să stabilească baza de calcul a pensiilor, ținând seama atât de interesul general al asiguraților, cât și de resursele financiare necesare și disponibile din care ar putea fi asigurat acest interes.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, ale art. 1 și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Astfel, consideră că aceste texte de lege se aplică deopotrivă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale, fără privilegii ori discriminări. De asemenea, arată că, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului stabilirea salariului minim brut pe economie drept criteriu pentru evidențierea drepturilor salariale obținute în trecut și care nu sunt înregistrate în carnetele de muncă și nici nu pot fi dovedite cu acte de certificare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, și dispozițiile art. 1 și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, aprobată prin Legea nr. 78/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 11 aprilie 2005. Aceste texte de lege au următorul conținut:

Art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000: *„În condițiile în care, pentru o anumită perioadă, în carnetul de muncă nu sunt înregistrate drepturile salariale, asiguratul poate prezenta acte doveditoare de certificare. În caz contrar drepturile salariale luate în calcul se consideră egale cu salariul minim brut pe economie, în vigoare în perioada respectivă.”*

Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005: *„Pensiile din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, stabilite în baza legislației în vigoare anterior datei de 1 aprilie 2001, se recalculează în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.”*

Art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005: *„Determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii se face pe baza datelor, elementelor și informațiilor din documentațiile de pensie aflate în păstrarea caselor teritoriale de pensii, cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.550/2004 privind efectuarea operațiunilor de evaluare în vederea recalculării pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000.”*

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (3) referitor la caracterul de stat de drept, democratic și social al României, în care demnitatea omului reprezintă o valoare supremă; art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile; art. 16 alin. (1) ce consacră principiul egalității în drepturi; art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și la alte forme de asigurări și de asistență sociale și art. 135 alin. (2) lit. f) referitor la obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că noua legislație privind sistemul public de pensii are ca principiu general stabilirea cuantumului pensiei convenite fiecărui titular prin luarea în considerare a întregii

activități și a drepturilor salariale realizate pe tot parcursul timpului ce se consideră perioadă de cotizare. Pe baza acestui principiu, pentru fiecare lună, fiecare an și întreaga perioadă ce constituie vechime în muncă ori este asimilată acesteia, se stabilește punctajul corespunzător în raport cu drepturile salariale obținute, iar prin înmulțirea punctului de pensie, stabilit prin legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat, cu punctajul mediu realizat se stabilește cuantumul pensiei convenite fiecărui titular.

În general, drepturile salariale realizate sunt înscrise în carnetul de muncă al fiecărui salariat. Art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 are ca ipoteză situația în care, pentru anumite perioade de timp, în carnetul de muncă nu sunt înscrise drepturile salariale realizate. În această situație, persoana interesată poate prezenta acte doveditoare de certificare a drepturilor salariale realizate, iar dacă nu poate prezenta asemenea acte se ia în calcul salariul minim brut pe economie, în vigoare în perioada respectivă.

Autorul excepției consideră că acest mod de calcul este dezavantajos în raport cu situația persoanelor care au înscrise în cartelele de muncă drepturile salariale realizate, având în vedere că, în general, salariile efectiv acordate au fost mai mari decât salariul minim brut pe economie.

Față de aceste critici, Curtea reține că textul de lege examinat are în vedere o situație obiectivă, în care nu există dovada certă a salariilor efectiv realizate. Luarea în calcul a salariului minim brut pe economie, iar nu a salariului mediu, așa cum dorește autorul excepției, ține de opțiunea liberă a legiuitorului, în baza prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit căror dreptul la pensie, ca și la alte forme de asigurări și de asistență sociale, se exercită în condițiile prevăzute de lege.

În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, Curtea constată că acest act normativ stabilește etapele de recalculare și punere în plată a diferitelor categorii de pensii și reglementează modalitatea concretă de recalculare. Art. 1 din ordonanță enunță doar recalcularea pensiilor conform prevederilor acestui act normativ. Trimiterea prin art. 4 alin. (1) din ordonanță la Hotărârea Guvernului nr. 1.550/2004 nu semnifică ridicarea acestei hotărâri la nivelul legii, ci doar aplicabilitatea normelor metodologice de calcul prevăzute în hotărâre.

Este evident că aceste dispoziții legale vizează trecutul, pentru că vechimea în muncă, respectiv stagiul de cotizare au fost realizate în perioadele anterioare intrării lor în vigoare. Cu toate acestea, Curtea constată că efectele acestor texte de lege se produc în viitor, noile cuantumuri ale pensiilor recalculate fiind valabile numai pentru viitor.

De asemenea, Curtea reține că aceste dispoziții legale se aplică în mod egal față de toate persoanele care se află în aceeași situație, nefiind contrare principiului constituțional al egalității în drepturi.

În sfârșit, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000, în orice situație în care din operațiunile de recorelare sau recalculare a pensiilor anterior stabilite ar rezulta un cuantum mai mic decât cel aflat în plată se menține cuantumul avantajos, nu se poate accepta ideea că modul de stabilire sau de recalculare a pensiilor ar putea leza demnitatea umană ori că ar contrazice preocuparea statului pentru creșterea calității vieții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Mircea Sava în Dosarul nr. 555/2006 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 767

din 7 noiembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 492 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 492 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prodexim” — S.A. din Bistrița în Dosarul nr. 2.969/2004 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.969/2004, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 492 alin. 1 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Prodexim” — S.A. din Bistrița în cadrul soluționării unui recurs împotriva unei sentințe civile a Judecătoriei Bistrița prin care i s-a respins contestația la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu specifică în ce condiții creditorul poate face urmărirea imobilelor neipotecate și care sunt

procedurile judiciare ce trebuie îndeplinite pentru a se urmări silit aceste bunuri, lăsând aceasta la latitudinea executorului judecătoresc. De asemenea, susține că dispozițiile art. 492 alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt în contradicție cu cele ale art. 373¹ alin. 2 din același cod.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială și de contencios administrativ și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât urmărirea bunurilor neipotecate ale debitorului, conform art. 492 alin. 1 din Codul de procedură civilă, nu se poate face fără a urmări bunurile ipotecate ale acestuia, iar împotriva oricărui act de executare silită se poate face contestație la executare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât urmărirea bunurilor neipotecate ale debitorului nu se poate face fără a se urmări bunurile ipotecate ale acestuia.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, iar din modul în care a fost motivată excepția de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia critică lipsa unor dispoziții din cuprinsul art. 492 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 492 alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Creditorul ipotecar poate urmări în același timp și imobilele neipotecate ale debitorului său.*”

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 17 din

Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la proprietate.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit, în principal, de lipsa unor prevederi legale care să reglementeze „în ce condiții creditorul poate face urmărirea bunurilor neipotecate și care sunt procedurile juridice de urmat”.

Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

În concluzie, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate astfel formulată este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 492 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prodexim” — S.A. din Bistrița în Dosarul nr. 2.969/2004 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli ale unităților din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a autorităților publice centrale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 502/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Bugetele de venituri și cheltuieli ale unităților din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a autorităților publice centrale se aprobă prin ordin al ordonatorului principal de credite sau prin decizie a primului-ministru, după caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Bugetele unităților care sunt cuprinse în bugetul general consolidat se aprobă prin ordin comun al ordonatorului principal de credite, ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(3) Bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului (A.V.A.S.) și bugetele de

venituri și cheltuieli privind activitatea de privatizare ale instituțiilor publice implicate se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al președintelui A.V.A.S., respectiv al conducătorului instituției publice implicate, și se administrează în regim extrabugetar.

Art. 2. — Bugetele de venituri și cheltuieli ale unităților care primesc sume de la bugetul de stat și cele ale unităților monitorizate în baza prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 59/2002, cu completările ulterioare, se aprobă prin ordin comun al ministrului de resort, ministrului finanțelor publice

și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 3. — Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și autoritățile publice centrale implicate vor lua măsurile necesare în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 1 și 2.

Art. 4. — Actele prin care se aprobă bugetele de venituri și cheltuieli, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe, precum și anexele acestora se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

a) art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 25 martie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 3 octombrie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004;

c) art. 30 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale de Meteorologie, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.405/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 14 septembrie 2004;

d) art. 16 alin. 2 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 358/1991 privind înființarea și organizarea Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

e) art. 22 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 581/1998 privind înființarea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.“ — S.A. prin reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 15 septembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

f) art. 18 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 584/1998 privind înființarea Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători“ — S.A. prin reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 15 septembrie 1998, cu modificările ulterioare;

g) art. 13 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 582/1998 privind înființarea Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă“ — S.A. prin reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 15 septembrie 1998, cu modificările ulterioare;

h) art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 585/1998 privind înființarea Societății de Administrare Active Feroviare „S.A.A.F.“ — S.A. prin reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 15 septembrie 1998, cu modificările ulterioare;

i) art. 11 pct. 3 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările ulterioare;

j) art. 16 alin. (1) teza a doua din Hotărârea Guvernului nr. 917/2005 privind înființarea unor societăți comerciale de transport feroviar regional de călători prin divizarea parțială a Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători“ — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 29 august 2005;

k) art. 3 alin. (1) și art. 7 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 23 aprilie 2004, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004;

l) art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 45/1997 privind înființarea Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM“ — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 29 august 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 136/1998, cu modificările și completările ulterioare;

m) art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 2.408/2004 privind metodologia de acordare de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale a diferenței dintre tarife și costuri în transportul feroviar public de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 5 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

n) orice alte dispoziții contrare prezentei ordonanțe, cu excepția celor cuprinse în legi organice.

Art. 6. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind atribuțiile ordonatorilor de credite în domeniul obiectivelor noi de investiții, al lucrărilor de intervenție, al reparațiilor curente, precum și al dotărilor

Având în vedere:

- art. 20, art. 21 alin. (1)—(4), art. 22, 38, 39, 42, 43, art. 44 alin. (1) și art. 46 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare;
 - art. 2 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 980/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice și pct. 3 din Normele metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice;
 - art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) lit. m), art. 72 alin. (3) lit. h), i) și j), art. 73 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1) lit. g), art. 76 alin. (1) și (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 127 și art. 130 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 21, 25, 26 și 28 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu completările ulterioare;
 - art. 2 și 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.179/2002 privind aprobarea Structurii devizului general și a Metodologiei privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, cu completările ulterioare, art. 6 și 7, art. 8 partea I pct. 5.3 și partea a II-a pct. 2 și art. 13 din Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții;
 - Hotărârea Guvernului nr. 1.072/2003 privind avizarea de către Inspectoratul de Stat în Construcții a documentațiilor tehnico-economice pentru obiectivele de investiții finanțate din fonduri publice;
 - Hotărârea Guvernului nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare;
 - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006;
 - Hotărârea Guvernului nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare,
 - Referatul nr. 117.461 din 27 noiembrie 2006 al Direcției buget-investiții;
- în temeiul prevederilor art. 6 alin. (4) și ale art. 4 pct. X.4 din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Atribuțiile, competențele și responsabilitățile în domeniul promovării, achiziției și al urmăririi derulării obiectivelor noi de investiții, al lucrărilor de intervenție, al reparațiilor curente, precum și al dotărilor sunt cele detaliate în anexele nr. I—IV la prezentul ordin.

Art. 2. — Anexele I—IV*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Ordonatorii de credite vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei

București, 19 decembrie 2006.
Nr. 2.815/C.

*) Anexele nr. I—IV sunt reproduse în facsimil.

OBIECTIVE de INVESTIȚII PUBLICE NOI¹, contractate și derulate de către Ordonatorul secundar de credite sau de către Ordonatorul terțiar de credite

Nr. Crt.	Etapă în realizarea obiectivelor de investiții publice noi	ACTIVITĂȚI	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²					OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ord. terțiar OTC	Ordonator terțiar OTC		
I	Propunerea obiectivelor de investiții noi	Elaborarea notelor de fundamentare. (Temă de proiectare)		X		X	Se va avea în vedere necesitatea și oportunitatea de a afecta fondurile publice, precum și o estimare a fondurilor necesare elaborării S.P.F și S.F. La elaborarea temei de proiectare, ordonatorul va lua obligatoriu în considerare și va aplica prevederile „Manualului pentru Standardele de Proiectare a clădirilor în care își desfășoară activitatea instanțele de judecată din România”	
II	Achiziția și recepția SPF și SF	Prevederea fondurilor necesare S.P.F și SF în buget	X				Studiul de fezabilitate prezintă documentația care cuprinde datele tehnice și economice prin care autoritatea contractantă fundamentează necesitatea și oportunitatea realizării unei investiții. Studiul de fezabilitate prezintă documentația care cuprinde caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai investiției, prin care se asigură utilizarea rațională și eficientă a cheltuielilor de capital și a cheltuielilor materiale.	
		Includerea achiziției SPF și SF în planul anual al achizițiilor		X		X	Potrivit O.U.G. nr. 34/2006 și H.G. nr. 925/2006, cu modificările și completările ulterioare.	
		Elaborarea documentației de licitație și achiziționarea SF		X		X		
		Recepția SF-ului		X		X	Pe parcursul elaborării și la recepția SF-ului se va urmări respectarea indicațiilor cu caracter general din „Manualul pentru Standardele de Proiectare a clădirilor în care își desfășoară activitatea instanțele de judecată din România”	

¹ Aceeași procedură se va aplica și extinderilor

² Conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice cu completările și modificările ulterioare

Nr. Crt.	Etape in realizarea obiectivelor de investitii publice noi	ACTIVITĂȚI	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare?			OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ordonator terțiar OTC	
0		2.				6.
		Avizarea de către Inspectoratul de Stat în Construcții a documentațiilor tehnico-economice având valori mai mari sau egale cu 1 milion lei	X	X	X	Avizul este prealabil și obligatoriu conform art.1 HG nr.1072/2003 privind avizarea de către Inspectoratul de Stat în Construcții a documentațiilor tehnico-economice pentru obiectivele de investiții finanțate din fonduri publice.
		Transmiterea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții avizate către ordonatorul principal de credite	X	X	X	Pentru aprobarea indicatorilor tehnico – economici ai obiectivului nou de investiții publice, potrivit prevederilor legale
		Aprobarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții finanțate din fonduri publice pentru valori cuprinse între 1,8 milioane și 13 milioane	X			Conform dispozițiilor art.42. alin. (1) lit. b), din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare
III	Avizarea și aprobarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții finanțate din fonduri publice	Aprobarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții finanțate din fonduri publice pentru valori până la 1,8 milioane cu AVIZUL prealabil al ordonatorului principal de credite		X		Conform dispozițiilor art.42. alin. (1) lit. c) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice cu modificările și completările ulterioare
		Aprobarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții finanțate din fonduri publice pentru valori mai mari de 13 milioane și investițiile publice ce se realizează pe baza de credite externe contractate sau garantate de stat, indiferent de valoarea acestora				Conform dispozițiilor art.42. alin. (1) lit. a), și art. 42. alin. (2) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice cu modificările și completările ulterioare
		Analiza datelor transmise de ordonatorii secundari de credite privind fiecare obiectiv nou de investiții, potrivit Anexei nr. 2 la Normele metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice	X			Ordin M.F.P. nr. 980/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice
IV	Programul de investiții publice					

Nr. Crt.	Etape in realizarea obiectivelor de investitii publice noi	ACTIVITĂȚI	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²			OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ordonator terțiar OTC	
0	1.	2.	3.	4.	5.	6.
		Actualizarea și aprobarea valorii fiecărui obiectiv de investiții nou sau în continuare, în funcție de evoluția indicilor de prețuri (dacă este cazul)	X			Conform dispozițiilor art.43. alin. (2) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice cu modificările și completările ulterioare
		Elaborarea criteriilor de priorizare specifice	X			
		Selecția fișelor de proiect aferente fiecărui obiectiv nou de investiții, potrivit Anexei nr. 2 la normele metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice	X			
		Întocmirea Tabelului centralizator cu obiectivele de investiții publice prioritizate, potrivit Anexei nr. 3 la Normele metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice	X			
		Includerea obiectivelor de investiții în Programul de investiții publice anexa la buget	X			
		Întocmirea fișelor obiectivelor noi de investiții publice	X			
		Includerea în Programul anual al achizițiilor publice a serviciilor de proiectare		X	X	Proiectul tehnic și detalii de execuție verificate, avizate și aprobate potrivit prevederilor legale reprezentând documentația scrisă și desenată pe baza căreia se execută lucrarea.
V	Achiziția Publică a PT și DDE	Elaborarea documentației de licitație a PT+DDE și achiziția proiectării		X	X	
		Verificarea proiectelor de către verificatori atestați		X	X	Conform art. 13 și art. 22 din Legea nr.10/1995 privind calitatea în construcții
		Recepția proiectului tehnic		X	X	

Nr. Crt.	Etapă în realizarea obiectivelor de investiții publice noi	ACTIVITĂȚI	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²				OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ordonator terțiar OTC		
0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	
VI	Inițierea execuției obiectivelor noi de investiții	Includerea obiectivelor de investiții în Programul de investiții publice anexă la buget la subcapitolul obiective noi pentru finanțarea execuției	X				
		Obținerea autorizației de construire		X	X	Potrivit dispozițiilor din Legea nr.50/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare	
VII	Achiziția publică execuție	Includerea în Programul anual al achizițiilor publice		X	X		
		Întocmirea documentației de atribuire a execuției lucrării		X	X		
		Publicarea anunțului de participare, potrivit dispozițiilor legale în vigoare		X	X		
		Constituirea comisiei de evaluare, potrivit dispozițiilor legale în vigoare		X	X	Potrivit O.U.G. nr. 34/2006 și H.G. nr.925/2006, cu modificările și completările ulterioare	
		Derularea procesului de achiziție publică; atribuirea contractului de achiziție publică, potrivit dispozițiilor legale în vigoare			X	X	
		Elaborarea documentației și achiziția serviciilor inspectorilor de șantier		X	X	X	Potrivit dispozițiilor art.21 lit.d) din Legea nr.10/1995 privind calitatea în construcții
VIII	Execuția obiectivelor noi de investiții publice	Elaborarea (actualizarea) devizului general cu valorile licitate		X	X		
		Realizarea lucrărilor de construcții – montaj (verificare situații de lucrări declarate; însușirea lucrărilor executate; angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata situațiilor de lucrări, potrivit prevederilor legale, etc.);		X	X		
		Urmărirea execuției obiectivelor noi de investiții publice și transmiterea lunara la Ordonatorul Principal de credite a formularelor privind stadiile fizice și valorice		X	X	Potrivit dispozițiilor prevăzute de <ul style="list-style-type: none"> • Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, • Ordinului M.F.P. nr. 980/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice, 	

Nr. Crt.	Etapă în realizarea obiectivelor de investiții publice noi	ACTIVITĂȚI	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²					OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ordonator terțiar OTC	3	4	
0							<ul style="list-style-type: none"> H.G. nr.83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Justiție, Hotărârea 387/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară a instanțelor judecătorești Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare Ordin M.F.P. nr.1792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și lichidarea 	
		Monitorizarea execuție lucrărilor	X	X	X			
		Aprobarea notelor de renunțare și a notelor de comanda suplimentară pentru lucrări		X		X	Art 8, pct 5.3 din Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenție (HG nr. 1179/2002 privind aprobarea Structurii devizului general și a Metodologiei privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții)	
		Avizul ISG pentru ceea ce depășește limita de 5% sau dacă se modifica soluția tehnică		X		X	Art.1 al. (2) din H.G. nr. 1072/2003 privind avizarea de către Inspectoratul de Stat în Construcții a documentațiilor tehnico-economice pentru obiectivele de investiții finanțate din fonduri publice	
		Solicitarea de credite anuale/lunare pentru finanțarea cheltuielilor necesare realizării obiectivului de investiții		X		X		
		Alocarea fondurilor solicitate	X					
		Susținerea, justificarea cheltuielilor, respectarea proiectelor de execuție, încadrarea în prevederile contractuale cu ocazia verificării de către organele de control		X		X		

Nr. Crt.	Etape în realizarea obiectivelor de investiții publice noi	ACTIVITĂȚI	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²			OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ordonator terțiar OTC	
0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.
		<p>Recepția la terminarea lucrărilor și recepția finală și după caz eliberarea garanției de bună execuție a lucrărilor, conform dispozițiilor din contractul de achiziție publică. Predarea Cărții tehnice a construcției</p> <p>Punerea în funcțiune</p> <p>Înregistrarea în evidența contabilă și operativă a valorii rămase, actualizată a mijloacelor fixe în cadrul obiectivului nou de investiție (active fixe – corporale în evidența tehnic - operativă).</p> <p>Elaborarea cadastrului pentru efectuarea înscrierii în Cartea funciară (evidența tehnică, economică și juridică), potrivit dispozițiilor legale în vigoare – efecte opozabilitate pentru terți. Comunicare ordonatorului principal de credite.</p>	X	X	X	<p>Potrivit prevederilor H.G. nr.273/1994 privind aprobarea Regulamentului de recepție a lucrărilor de construcții și instalațiilor aferente acestora, modificată și completată de H.G. nr.940/2006 și prevederilor contractuale.</p> <p>La solicitarea ordonatorului secundar/terțiar un reprezentant (funcționar public) de la Ordonatorul principal poate participa ca membru în comisia de recepție</p>
IX	Activități post recepție			X	X	<p>Comunicarea acesteia ordonatorului principal de credite</p>
X	Urmărirea comportării în exploatare și intervenții în timp	<p>Monitorizarea comportării în exploatare a construcțiilor se face pe toată durata de existență a acestora, în scopul menținerii cerințelor sistemului de calitate în construcții</p> <p>Urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor se face pe toată durata de existență a acestora, în scopul menținerii cerințelor sistemului de calitate în construcții</p> <p>Monitorizarea privind folosirea construcțiilor conform instrucțiunilor de exploatare prevăzute în Cartea tehnică a construcției</p> <p>Folosirea construcțiilor conform instrucțiunilor de exploatare prevăzute în Cartea tehnică a construcției</p>	X	X	X	<p>Potrivit prevederilor Legii nr. 7/1996, republicată în anul 2005</p> <p>Potrivit Legii nr.10/1995 privind calitatea în construcții și Regulamentul privind urmărirea comportării în exploatare, intervențiile în timp și postutilizarea construcțiilor aprobat prin H.G. nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții</p> <p>Potrivit Legii nr.10/1995 privind calitatea în construcții</p>

Lucrări de intervenție¹, contractate și derulate de către Ordonatorul secundar de credite sau de către Ordonatorul terțiar de credite

Nr. Crt.	Etape în realizarea lucrării de intervenție	ACTIVITATE	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²				OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ord. terțiar OTC		
I	Propunerea privind consolidarea și reparația capitala a unui imobil	Elaborarea notelor de fundamentare (teme de proiectare).		X	X		Se va avea în vedere necesitatea și oportunitatea de a afecta fondurile publice, precum și o estimare a fondurilor necesare elaborării Expertizei Tehnice La elaborarea temei de proiectare, ordonatorul va lua în considerare prevederile din „Manualul pentru Standardele de Proiectare a ciădirilor în care își desfășoară activitatea instanțele de judecată din România”, și îl va aplica acolo unde situația o permite
II	Achiziția și recepția ET și SF	Prevederea fondurilor necesare realizării Expertizei Tehnice (dacă este cazul) în buget Includerea achiziției Expertizei Tehnice în planul anual al achizițiilor Elaborarea documentației de licitație și achiziționarea Expertizei Tehnice Prevederea fondurilor necesare SF în buget Includerea achiziției SF în planul anual al achizițiilor Elaborarea documentației de licitație și achiziționarea SF	X	X	X	X	Potrivit O.U.G. nr.34/2006 și H.G. nr.925/2006, cu modificările și completările ulterioare.

¹ Prin lucrări de intervenție se înțelege lucrări asimilate obiectivelor de investiții, care constau în: reparații capitale, transformări, modificări, modernizări, consolidări, reabilitări la construcții și instalații existente, efectuate în scopul asigurării cerințelor de calitate și funcționale ale construcțiilor, potrivit destinației lor

² Conform Legii nr.500/2002 privind finanțele publice cu completările și modificările ulterioare

Nr. Crt.	Etapă în realizarea lucrării de intervenție	ACTIVITATE	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²			OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ord. terțiar OTC	
0.						
		Recepția SF-ului		X	X	Pe parcursul elaborării și la recepția SF-ului se va urmări respectarea indicațiilor cu caracter general din „Manualul pentru Standardele de Proiectare a clădirilor în care își desfășoară activitatea instanțele de judecată din România”, acolo unde situația o permite
III	Avizarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții finanțate din fonduri publice	Avizarea de către Inspectoratul de Stat în Construcții a documentației tehnico-economice		X	X	Prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din HG nr.1072/2003 privind avizarea de către Inspectoratul de Stat în Construcții a documentațiilor tehnico-economice pentru obiectivele de investiții finanțate din fonduri publice se aplică și pentru lucrările de reparații, reabilitări, consolidări, restaurări ale construcțiilor existente, finanțate din fonduri publice, indiferent de valoare.
IV	Programul de investiții publice	Transmiterea documentațiilor tehnico-economice aferente lucrărilor de intervenție, avizate către ordonatorul principal de credite pentru informare Elaborarea criteriilor de priorizare specifice Analiza datelor transmise de ordonatorii secundari privind fiecare lucrare de intervenție, din punct de vedere al criteriilor de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice Actualizarea și aprobarea valorii fiecărei lucrări de intervenție, în funcție de evoluția indicilor de prețuri (dacă este cazul) Selecția fișelor de proiect aferente lucrărilor de intervenție, potrivit Anexei nr. 2 la normele metodologice privind criteriile de evaluare și selecție	X	X	X	Aceleași ca și în cazul obiectivelor noi Ordin M.F.P. nr.980/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice Conform dispozițiilor art.43 alin. (2) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice cu modificările și completările ulterioare Ordin M.F.P. nr. 980/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice

Nr. Crt.	Etapă în realizarea lucrării de intervenție	ACTIVITATE	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare?			OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ord. terțiar OTC	
0	1.	2.	3.	4.	5.	6.
		Întocmirea Tabelului centralizator cu obiectivele de investiții publice prioritizate, potrivit Anexei nr. 3 la Normele metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice	X			Ordin M.F.P. nr. 980/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice
		Includerea obiectivelor de investiții în Programul de investiții publice anexa la buget	X			
V	Achiziția Publică a PT și DDE	Includerea în Programul anual al achizițiilor publice a serviciilor de protecție		X	X	Proiectul tehnic și detalii de execuție verificate, avizate și aprobate potrivit prevederilor legale prezintă documentația scrisă și desenată pe baza căreia se execută lucrarea.
		Elaborarea documentației de licitație a PT+DDE și achiziția proiectării		X	X	Potrivit H.G. nr.925/2006 și O.U.G. nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare.
VI	Inițierea execuției lucrărilor de consolidare și reparații capitale	Verificarea proiectelor de către verificatori atestați		X	X	Conform art. 13 și art. 22 din Legea nr.10/1995 privind calitatea în construcții
		Recepția proiectului tehnic		X	X	
VII	Achiziția publică a execuției	Includerea în Programul anual al achizițiilor publice	X			Potrivit dispozițiilor din Legea nr.50/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare
		Întocmirea documentației de atribuire a execuției lucrării		X	X	Potrivit H.G. nr.925/2006 și O.U.G. nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare
		Publicarea anunțului de participare, potrivit dispozițiilor legale în vigoare		X	X	
		Constituirea comisiei de evaluare, potrivit dispozițiilor legale în vigoare		X	X	

Nr. Crt.	Etapă în realizarea lucrării de intervenție	ACTIVITATE	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²			OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ord. terțiar OTC	
0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.
		Derularea procesului de achiziție publică; atribuirea contractului de achiziție publică, potrivit dispozițiilor legale în vigoare		X	X	
		Elaborarea documentației și achiziția serviciilor de dirigenție de șantier		X	X	Potrivit dispozițiilor art.21 lit.d) din Legea nr.10/1995 privind calitatea în construcții cu modificările și completările ulterioare
		Elaborarea (actualizarea) devizului general cu valorile licitate		X	X	
VIII	Execuția lucrărilor de consolidare și reparații capitale	Realizarea lucrărilor de construcții – montaj (verificare situații de lucrări declarate; însușirea lucrărilor executate; angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata situațiilor de lucrări, potrivit prevederilor legale, etc.);		X	X	
		Urmărirea execuției lucrărilor de intervenție și transmiterea lunară la Ordonatorul principal de credite a formularelor de monitorizare privind stadiile fizice și valorice		X	X	Potrivit dispozițiilor prevăzute de <ul style="list-style-type: none"> • Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare • Ordinul M.F.P. nr. 980/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice, • H.G. nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, • Ordin al Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară a instanțelor judecătorești și • Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare. • Ordin M.F.P. nr.1792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind ALOP
		Monitorizarea execuției lucrărilor	X	X	X	

Nr. Crt.	Etapă în realizarea lucrării de intervenție	ACTIVITATE	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ²				OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ord. terțiar OTC		
0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	
		Aprobarea notelor de renunțare și a notelor de comanda suplimentară pentru lucrări		X	X	Art 8, pct 5.3 din Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenție (HG 1179/2002)	
		Avizul ISC pentru ceea ce depășește limita de 5% (15% pentru consolidări) sau dacă se modifică soluția tehnică		X	X	Art 1 al. (2) din H.G. nr. 1072/2003 privind avizarea de către Inspectoratul de Stat în Construcții a documentațiilor tehnico-economice pentru obiectivele de investiții finanțate din fonduri publice	
		Solicitarea de credite anuale/lunare pentru finanțarea cheltuielilor aferente lucrărilor de intervenție		X	X		
		Alocarea fondurilor solicitate	X				
		Susținerea, justificarea cheltuielilor, respectarea proiectelor de execuție, încadrarea în prevederile contractuale cu ocazia verificării de către organele de control		X	X		
IX	Activități post recepție	Recepția la terminarea lucrărilor și recepția finală și după caz eliberarea garanției de bună execuție a lucrărilor, conform dispozițiilor din contractul de achiziție publică.		X	X	Potrivit prevederilor H.G. nr. 273/1994 privind aprobarea Regulamentului de recepție a lucrărilor de construcții și instalațiilor aferente acestora, modificată și completată de H.G. nr.940/2006 și prevederilor contractuale. La solicitarea ordonatorului secundar/terțiar un funcționar public de la Ordonatorul principal poate participa ca membru în comisia de evaluare	
X	Urmărirea comportării în exploatare și intervenții în timp	Monitorizarea comportării în exploatare a construcțiilor supuse lucrărilor de intervenție, se face pe toată durata de existență a acestora, în scopul menținerii cerințelor sistemului de calitate în construcții		X	X	Potrivit Legii nr.10/1995 privind calitatea în construcții și Regulamentul privind urmărirea comportării în exploatare, intervențiile în timp și postutilizarea construcțiilor aprobat prin H.G. nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții	

REPARATII CURENTE contractate si derulate de către Ordonatorul secundar de credite sau de către Ordonatorul terțiar de credite

Nr. Crț.	ETAPE in realizarea lucrărilor de reparații curente ale activelor fixe	ACTIVITĂȚI	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ¹				OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ord. terțiar OTC	5.	
0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	
I	Propunerea privind reparațiile curente	Urmărirea comportării in timp a construcțiilor Elaborarea notelor de fundamentare.		X	X	Legea 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare Se va avea în vedere necesitatea și oportunitatea pentru a afecta fondurile publice, precum și o estimare a fondurilor necesare efectuării reparațiilor curente	
II	Achiziția publică a RC	Includerea în Proiectul de buget la Titlul II BUNURI SI SERVICII Includerea în Programul anual al achizițiilor publice Elaborarea documentației de atribuire și achiziția reparațiilor curente necesare Constituirea comisiei de evaluare, potrivit dispozițiilor legale în vigoare Urmărirea execuției Reparațiilor curente	X	X	X	Potrivit H.G. nr.925/2006 și O.U.G. nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare	
III	Urmărirea execuției și Recepția	Susținerea, justificarea cheltuielilor, încadrarea în prevederile contractuale cu ocazia verificării de către organele de control Recepția la terminarea lucrărilor și recepția finală și după caz eliberarea garanției de bună execuție și a lucrărilor, conform dispozițiilor din contractul de achiziție publică. Predarea Cărții tehnice a construcției		X	X	Potrivit prevederilor H.G. nr. 273/1994 privind aprobarea Regulamentului de recepție a lucrărilor de construcții și instalațiilor aferente acestora, modificată și completată de H.G. nr.940/2006 și prevederilor contractuale.	

¹ Conform Legii nr. 500/2002, privind finanțele publice cu completările și modificările ulterioare

DOTARI INDEPENDENTE, achiziționate de către Ordonatorul secundar de credite sau de către Ordonatorul terțiar de credite

Nr. Crt.	ETAPE în realizarea altor cheltuieli asimilate investițiilor (dotări)	ACTIVITĂȚI	COMPETENȚE stabilite de prevederile legale în vigoare ¹				OBSERVAȚII
			Ord. principal OPC	Ord. secundar OSC	Ord. terțiar OTC	5.	
0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	
I	Evidența inventarului propriu existent	Elaborarea notelor de fundamentare.		X	X	Se va avea în vedere necesitatea și oportunitatea pentru a afecta fondurile publice	
II	Includerea în buget	Propunerea unei liste nominale cu dotări respectând clasificarea din H.G. nr.2139/2004, însoțită de o estimare a preturilor acestora Verificarea cu alte programe derulate în vederea evitării suprapunerilor Includerea în propunerea de buget pentru anul următor	X				
III	Achiziția dotărilor și înscrierea în inventarul unității	Includerea în Programul anual al achizițiilor publice Elaborarea documentației de atribuire și achiziția a bunurilor Susținerea, justificarea cheltuielilor, încadrarea în prevederile contractuale cu ocazia verificării de către organele de control Înscrierea în inventarul unității		X	X		

¹ Conform legii 500/2002 privind finanțele publice cu completările și modificările ulterioare

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 8 iunie 2006, definitivă la 8 septembrie 2006, în Cauza Lupșa împotriva României

Strasbourg
(Cererea nr. 10.337/04)

Această hotărâre va rămâne definitivă în situațiile precizate în art. 44 § 2 din Convenție. Ea poate fi supusă unor modificări de formă.

În Cauza Lupșa împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B.M. Zupančič, președinte, J. Hedigan, L. Caflisch, C. Bîrsan, doamna A. Gyulumyan, domnii E. Myjer, David Thór Björgvinsson, judecători, și din domnul V. Berger, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 18 mai 2006,

a pronunțat următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 10.337/04) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean sârbomuntenegrean, domnul Dorjel Lupșa (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 19 ianuarie 2004, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamantul este reprezentat prin doamnele E. lordache și D. Dragomir, avocate din București. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul său,

doamna R. Rizoiu, apoi de doamna B. Ramașcanu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. La data de 18 februarie 2005, președintele Secției a treia a hotărât să comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile art. 41 din Regulamentul Curții și art. 29 § 3 din Convenție, președintele a hotărât ca cererea să fie analizată cu prioritate și ca admisibilitatea și temeinicia cauzei să fie analizate în același timp.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamantul s-a născut în anul 1965 în Iugoslavia și în prezent locuiește în Belgrad.

5. În cursul anului 1989, reclamantul, cetățean iugoslav, a intrat și s-a stabilit în România. A locuit aici 14 ani și în 1993 a înființat o societate comercială a cărei activitate principală era prăjirea și comercializarea cafelei. De asemenea, a învățat limba română și a trăit marital cu o cetățeană română începând din anul 1994.

6. La data de 2 octombrie 2002, partenera de viață a reclamantului, aflată în vizită în Iugoslavia, a născut un copil. Câteva zile mai târziu, reclamantul, partenera sa și nou-născutul s-au întors în România.

7. La data de 6 august 2003, reclamantul, care se afla în străinătate, a intrat în România, fără vreo opoziție din partea poliției de frontieră. Cu toate acestea, a doua zi, agenții poliției de frontieră s-au prezentat la domiciliul său și l-au însoțit până la graniță.

8. Prin acțiunea introdusă la data de 12 august 2003 în fața Curții de Apel București împotriva Autorității pentru străini și Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, avocata reclamantului a contestat măsura de însoțire până la graniță.

9. Aceasta a afirmat că reclamantului nu i s-a prezentat niciun act care să-l declare pe acesta indezirabil pe

teritoriul românesc. Ea a mai adăugat că reclamantul trăia din anul 1989 în România, că participarea sa la revolta anticomunistă din 1989 i-a adus o medalie, că înființase o societate comercială, că se îngrijea de familia sa și că nu atentase în niciun fel la siguranța statului.

10. Singurul termen de judecată în fața Curții de Apel București a avut loc la data de 18 august 2003. Reprezentanta Autorității pentru străini i-a înmănat avocatei reclamantului copia unei ordonanțe a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, emisă la data de 28 mai 2003, prin care, la cererea Serviciului Român de Informații și în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, reclamantul fusese declarat „persoană indezirabilă” și i s-a interzis șederea în România pentru o perioadă de 10 ani, pe motiv că existau „indicii temeinice, conform cărora el desfășura activități de natură să pună în pericol siguranța națională”. Ultimul paragraf al ordonanței Parchetului menționa că aceasta trebuie comunicată reclamantului și pusă în executare de către Autoritatea pentru străini, în temeiul art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002.

11. Conform documentelor depuse la dosarul cauzei de către reprezentanta Autorității pentru străini, Ministerul de Interne informase la data de 2 și 11 iunie 2003 Serviciul

Român de Informații, Ministerul Afacerilor Externe și poliția de frontieră despre faptul că reclamantului i se interzisese șederea în țară.

12. Avocata reclamantului a cerut o amânare pentru a-i comunica reclamantului copia ordonanței Parchetului și pentru a-și preciza acțiunea.

13. Deși reprezentanta Parchetului a susținut această cerere având în vedere că nu se dovedise faptul că a fost respectată obligația de comunicare către reclamant a ordonanței Parchetului, curtea de apel a hotărât să continue analizarea cauzei. Considerând că probele administrate deja în dosar sunt suficiente, ea a respins și noua cerere de amânare a avocatei reclamantului în vederea administrării probelor necesare în dovedirea acțiunii sale.

14. Pe fond, curtea de apel a respins acțiunea, motivându-și decizia astfel:

„Curtea, analizând actele dosarului și susținerile formulate, urmează să respingă ca neîntemeiată contestația împotriva măsurii de declarare ca indezirabil, dispusă prin ordonanța Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București și privind măsura returnării, reținând că, în raport de prevederile art. 83 și 84 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, măsura dispusă este temeinică și legală, în raport de condițiile prevăzute de normele în materie.

Față de motivarea actului administrativ contestat, se reține că aceasta întrunește condițiile de fond și formă cerute de norma specială, autorizarea prezenței unui străin pe teritoriul statului fiind atributul acestui stat, exercitat prin autoritățile competente, în limitele normelor în materie și cu respectarea proporționalității restrângerii unor drepturi fundamentale proporțional cu situația pe care a determinat-o, pe cale de consecință și măsura returnării fiind corect dispusă.

Se susține că măsura dispusă prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București din 28.05.2003 a fost comunicată Ministerului Afacerilor Externe și Serviciului Român de Informații la data de 11.06.2003, iar Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la data de 2.06.2003, iar la pct. 3 din dispozitivul ordonanței de declarare ca indezirabil s-a menționat că acesta se aduce la cunoștința străinului și se pune în executare de către Autoritatea pentru străini, în condițiile art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, în preambulul actului fiind menționate datele privind pașaportul străinului, ca și reședința acestuia.

Prin urmare, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată contestația reclamantului, formulată împotriva ordonanței Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe toate capetele de cerere.“

15. În temeiul art. 85 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, această hotărâre a rămas definitivă.

16. Ulterior, în cursul anilor 2003 și 2004, partenera de viață a reclamantului, care nu vorbește limba sârbă, și fiul lor, care are dublă cetățenie română și sârbo-muntenegreană, s-au deplasat în Serbia-Muntenegru de

mai multe ori, în sejururi ce au durat de la câteva zile până la câteva luni.

II. Dreptul și practica internă pertinente

A. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din data de 27 decembrie 2002

ARTICOLUL 81

„(1) Aducerea la cunoștința străinului a dispoziției de părăsire a teritoriului României se realizează de către Autoritatea pentru străini ori de formațiunile sale teritoriale.

(2) Dispoziția de părăsire a teritoriului se redactează în două exemplare, în limba română și într-o limbă de circulație internațională.

(3) Atunci când străinul este prezent, un exemplar al dispoziției de părăsire a teritoriului se înmânează acestuia, sub semnătură (...).

(4) Dacă străinul nu este prezent, comunicarea se realizează astfel:

a) prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa la care străinul a declarat că locuiește;

b) prin afișare la sediul Autorității pentru străini și al formațiunii teritoriale, în cazul în care nu se cunoaște adresa la care locuiește străinul.“

ARTICOLUL 83

„(1) Declararea ca indezirabil constituie o măsură administrativă de autoritate, dispusă împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol siguranța națională sau ordinea publică.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, la propunerea Autorității pentru străini sau a altor instituții cu competențe în domeniul ordinii publice și siguranței naționale care dețin date sau indicii temeinice în sensul celor prevăzute la alin. (1).

(3) Procurorul se pronunță, prin ordonanță motivată, în termen de 5 zile de la primirea propunerii formulate în condițiile alin. (2) și, în cazul aprobării acesteia, transmite ordonanța de declarare ca indezirabil la Autoritatea pentru străini pentru a fi pusă în executare. Atunci când declararea străinului ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de siguranță națională, în conținutul ordonanței nu vor fi menționate motivele care stau la baza acestei decizii.

(4) Dreptul de ședere al străinului încetează de drept de la data emiterii ordonanței de declarare ca indezirabil.

(5) Perioada pentru care un străin poate fi declarat indezirabil este de la 5 la 15 ani (...).“

ARTICOLUL 84

„(1) Ordonanța de declarare ca indezirabil se aduce la cunoștința străinului de către Autoritatea pentru străini, în condițiile prevăzute la art. 81.

(2) Comunicarea datelor și informațiilor care constituie motivele ce au stat la baza deciziei de declarare ca indezirabil pentru rațiuni de siguranță națională se poate face numai în condițiile stabilite și către destinatarii în mod expres prevăzuți de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la siguranța națională și

protejarea informațiilor clasificate. Asemenea date și informații nu pot fi, sub nicio formă, direct sau indirect, aduse la cunoștința străinului declarat indezirabil.“

ARTICOLUL 85

„(1) Ordonanța de declarare ca indezirabil poate fi atacată de străinul împotriva căruia a fost dispusă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, la Curtea de Apel București. Sentința instanței este definitivă și irevocabilă.

(2) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv de executare a ordonanței de declarare ca indezirabil a străinului (...).“

B. Decizia Curții Constituționale nr. 342 din 16 septembrie 2003

17. Într-o cauză similară cu cea a reclamantului, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra compatibilității art. 84 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 cu principiile constituționale de nediscriminare, cu dreptul de acces la justiție și cu dreptul la un proces echitabil. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către un străin în cadrul contestației ordonanței Parchetului prin care a fost declarat indezirabil pe motivul că „existau indicii temeinice conform cărora el desfășura activități de natură să pună în pericol siguranța națională“.

18. Curtea Constituțională a apreciat că articolul citat mai sus respectă Constituția și Convenția, din următoarele considerente:

„În cauza de față situația străinilor declarați indezirabili în scopul apărării siguranței naționale și protejării informațiilor clasificate este diferită de cea a celorlalți cetățeni străini, ceea ce poate determina legiuitorul să stabilească drepturi diferite pentru aceste două categorii de cetățeni străini, fără ca prin aceasta să se încalce principiul egalității. Diferența reală, care rezultă din cele două situații, justifică existența unor reguli distincte.

Totodată Curtea constată că interdicția stabilită de legiuitor pentru cetățenii străini declarați indezirabili, de a

nu li se aduce la cunoștință datele și informațiile pe baza cărora s-a luat o astfel de decizie, este în concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 31 alin. (3), potrivit cărora „Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze [...] siguranța națională“.

Dispozițiile art. 84 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu încalcă principiul accesului liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, deoarece, conform art. 85 alin. (1), împotriva măsurii dispuse de procuror de declarare ca indezirabil este deschisă calea acțiunii în justiție.

Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor art. 123 alin. (2) din Constituție referitor la independența judecătorilor, deoarece aceștia trebuie să respecte legea care dă prioritate intereselor privind siguranța națională a României. Instanța urmează să soluționeze contestația în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 cu privire la regimul străinilor în România, verificând legalitatea și temeinicia ordonanței în condițiile și în limitele acesteia.

Referitor la prevederile cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (art. 6 pct. 1), precum și la cele ale Declarației Universale a Drepturilor Omului (art. 9 și 10), invocate în motivarea excepției, Curtea reține că textul legal criticat nu oprește părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează într-o societate democratică procesul echitabil. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat (prin Hotărârea din 5 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Maaouia împotriva Franței*) că „deciziile privind intrarea, șederea și expulzarea străinilor nu privesc drepturile și obligațiile civile ale reclamantului și nici acuzații de natură penală, în sensul art. 6 pct. 1 din Convenție. În consecință, art. 6 pct. 1 nu este aplicabil cauzei“.

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 8 din Convenție

19. Reclamantul pretinde că măsura de expulzare, precum și interdicția de ședere dispuse împotriva sa îi încalcă dreptul la respectarea vieții private și de familie, garantat prin art. 8 din Convenție, care prevede următoarele:

„1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirii faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.“

A. Asupra admisibilității

20. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 paragraful 3 din Convenție. Ea relevă, de asemenea, că acest capăt de cerere nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Așadar, el trebuie declarat admisibil.

B. Pe fond

1. Asupra existenței unei ingerințe

21. Guvernul nu contestă existența unei vieți private și de familie a reclamantului în România înaintea expulzării sale, însă susține că această măsură, precum și interdicția de ședere nu au constituit o ingerință în viața sa privată și de familie. În acest sens, el arată că reclamantul nu avea un drept de ședere permanentă în România, ci ședea aici în baza unei vize de afaceri prelungite periodic. Mai mult, el subliniază că după expulzarea reclamantului partenera sa și copilul lor s-au deplasat de mai multe ori în Serbia fără a întâmpina probleme speciale și că au stat acolo mai

multe luni. Prin urmare, Guvernul consideră că viața de familie a reclamantului nu a fost întreruptă.

22. Reclamantul arată că din anul 1989 și până în anul 2003 viața sa privată, de familie și profesională s-a desfășurat în România. El adaugă că, în ciuda vizitelor partenerei sale și ale copilului lor, viața lor privată și de familie a fost afectată iremediabil prin măsura de expulzare.

23. De asemenea, el neagă posibilitatea ca partenera sa și copilul lor să se stabilească în Serbia-Munteșnegru, deoarece aceasta nu vorbește limba sârbă, ceea ce îngreunează foarte mult adaptarea culturală și socială în această țară. Mai mult, el afirmă că în urma expulzării sale, societatea comercială pe care o înființase în România, prin care aceștia se întrețineau, a fost nevoită să-și înceteze activitatea și că, de atunci încolo, ei nu au mai dispus de resurse suficiente pentru a-și asigura un nivel de viață decent în Serbia-Munteșnegru.

24. Curtea observă în primul rând că realitatea unei vieți private și de familie a reclamantului în România înainte de expulzării sale nu a fost contestată.

25. Curtea reamintește apoi faptul că Convenția nu garantează, ca atare, niciun drept pentru un străin de a intra sau locui pe teritoriul unei anumite țări. Totuși, expulzarea unei persoane dintr-o țară în care locuiesc rudele sale apropiate poate constitui o ingerință în dreptul la respectarea vieții de familie, așa cum este el protejat de art. 8 § 1 din Convenție (*Cauza Boulif împotriva Elveției*, nr. 54273/00, § 39, CEDO 2001-IX).

26. În cauza de față, Curtea relevă faptul că reclamantul, ajuns în România în 1989, a locuit aici în mod legal, a învățat limba română, a înființat o societate comercială și și-a întemeiat o familie cu o cetățeană română. Din această uniune a rezultat un copil cu dublă cetățenie, română și sârbo-munteșnegreană.

27. Integrarea reclamantului în societatea românească și caracterul efectiv al vieții sale de familie fiind incontestabile, Curtea consideră că expulzarea sa și interdicția de a intra pe teritoriul român au pus capăt acestei integrări și au generat o bulversare radicală în viața sa privată și de familie, pe care vizitele regulate ale partenerei sale și ale copilului lor nu au putut-o remedia. Drept care, Curtea consideră că a avut loc o ingerință în viața privată și de familie a reclamantului.

2. Asupra justificării ingerinței

28. Această ingerință încalcă Convenția dacă nu respectă cerințele paragrafului 2 al art. 8. Așadar, trebuie analizat dacă ea era „prevăzută de lege”, dacă urmărirea unul sau mai multe scopuri legitime, în sensul paragrafului respectiv, și dacă era „necesară într-o societate democratică”.

29. Guvernul susține că măsura litigioasă respecta criteriile paragrafului 2 al art. 8. El arată că această măsură era prevăzută de lege, și anume de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și că respecta, prin urmare, condiția de accesibilitate. În ceea ce privește criteriul de previzibilitate, Guvernul consideră că a fost și el respectat, din moment ce art. 83 din ordonanța mai sus menționată

prevedea că interdicția teritorială nu poate fi dispusă decât în cazurile strict enumerate, și anume dacă un străin a desfășurat, desfășoară sau are intenția de a desfășura activități de natură să pună în pericol siguranța națională sau ordinea publică.

30. În fine, Guvernul afirmă că măsura litigioasă urmărea un scop legitim, și anume apărarea siguranței naționale, că aceasta era necesară într-o societate democratică din moment ce se justifica printr-o necesitate socială imperioasă și că era proporțională cu scopul legitim urmărit. Pentru a conchide asupra proporționalității ingerinței, Guvernul subliniază că trebuie luate în calcul, pe de o parte, gravitatea faptelor de care era bănuțit reclamantul și, pe de altă parte, faptul că partenera sa și copilul lor sunt liberi să-l viziteze și, eventual, să se stabilească în Serbia-Munteșnegru.

31. Reclamantul arată că Guvernul nu i-a comunicat niciodată faptele ce i se reproșau și că nicio altă procedură penală nu a fost începută împotriva sa, nici în România și nici în Serbia-Munteșnegru. Prin urmare, el consideră că măsura a cărei victimă a fost era complet arbitrară.

32. Curtea reamintește că, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, sintagma „prevăzută de lege” înseamnă în primul rând că măsura incriminată trebuie să aibă o bază în dreptul intern, însă se referă și la calitatea legii respective: ea impune ca aceasta să fie accesibilă persoanelor în cauză și să aibă o formulare destul de exactă pentru a permite reclamanților, care apelează, la nevoie, la consilieri, să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-un anumit act.

33. Desigur, în contextul special al măsurilor legate de siguranța națională, cerința de previzibilitate nu ar putea fi aceeași ca în multe alte domenii (*Cauza Leander împotriva Suediei*, Hotărârea din 26 martie 1987, seria A nr. 116, p. 23, § 51).

34. Totuși, dreptul intern trebuie să ofere protecție împotriva atingerilor arbitrare ale puterii publice asupra drepturilor garantate prin Convenție. Atunci când este vorba de chestiuni legate de drepturile fundamentale, dacă puterea de apreciere acordată executivului nu ar cunoaște limite, legea ar putea să încalce preeminența dreptului, unul dintre principiile fundamentale ale unei societăți democratice consacrate prin Convenție (*Cauza Malone împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 2 august 1984, seria A nr. 82, p. 33, § 68). Într-adevăr, existența unor garanții adecvate și suficiente împotriva abuzurilor, garanții printre care se numără mai ales cea a procedurilor de control eficient exercitat de către puterea judiciară, este cu atât mai necesară cu cât, sub pretextul apărării democrației, asemenea măsuri riscă să o submineze, chiar să o distrugă (vezi, *mutatis mutandis*, *Cauza Rotaru împotriva României* [GC], nr. 28.341/95, §§ 55, 59, CEDO 2000-V).

35. În cauză, Curtea constată că art. 83 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 reprezintă textul legal ce a constituit fundamentul expulzării și interdicției șederii reclamantului. Ea conchide, așadar, că măsura litigioasă avea o bază în dreptul intern.

36. În ceea ce privește accesibilitatea, Curtea observă că ordonanța citată mai sus a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 27 decembrie 2002. Prin urmare, Curtea consideră că acest text respecta criteriul accesibilității.

37. În ceea ce privește previzibilitatea, Curtea reamintește că nivelul de precizie al legislației interne depinde într-o mare măsură de domeniul pe care se presupune că îl reglementează. Or, amenințările la adresa siguranței naționale diferă în timp și ca natură, ceea ce le face greu identificabile dinainte (Cauza *Al-Nashif împotriva Bulgariei*, nr. 50.963/99, § 121, 20 iunie 2002).

38. Totuși, nicio persoană care face obiectul unei măsuri bazate pe aceste motive de siguranță națională nu trebuie lipsită de garanții împotriva arbitrariului. În special, ea trebuie să aibă posibilitatea de a cere controlul măsurii litigioase de către un organ independent și imparțial, abilitat să analizeze toate chestiunile de fapt și de drept pertinente pentru a putea statua asupra legalității măsurii și a sancționa un eventual abuz al autorităților. În fața acestui organ de control, persoana respectivă trebuie să beneficieze de o procedură contradictorie pentru a-și putea prezenta punctul de vedere și a respinge argumentele autorităților (Cauza *Al-Nashif*, citată mai sus, §§ 123 și 124).

39. În cauză, Curtea observă că, printr-o ordonanță a Parchetului, reclamantul a fost declarat indezirabil pe teritoriul român, i s-a interzis șederea pentru o perioadă de 10 ani și a fost expulzat pe motiv că Serviciul Român de Informații deținea „indicii temeinice că desfășoară activități de natură să pună în pericol siguranța națională“.

40. Or, Curtea constată că împotriva reclamantului nu s-a declanșat nicio urmărire penală pentru faptul că a participat la comiterea vreunei infracțiuni în România sau într-o altă țară. În afară de motivul general menționat mai sus, autoritățile nu i-au oferit reclamantului nicio altă precizare. În plus, Curtea observă că, încălcând dreptul intern, ordonanța prin care reclamantul a fost declarat indezirabil nu i-a fost comunicată decât după expulzarea sa.

41. Curtea acordă importanță faptului că instanța, Curtea de Apel București, s-a limitat la o analiză pur formală a ordonanței Parchetului. În acest sens, ea observă că Parchetul nu i-a furnizat curții de apel nicio precizare referitoare la faptele reproșate reclamantului și că aceasta nu a mers dincolo de afirmațiile Parchetului pentru a verifica dacă reclamantul reprezenta într-adevăr un pericol pentru siguranța națională sau pentru ordinea publică.

42. Având în vedere că reclamantul nu s-a bucurat nici în fața autorităților administrative și nici în fața curții de apel de nivelul minim de protecție împotriva arbitrariului autorităților, Curtea conchide că ingerința în viața sa privată și de familie nu era prevăzută de o „lege“ care să respecte cerințele Convenției (vezi, *mutatis mutandis*, Cauza *Al-Nashif*, citată mai sus, § 128).

43. Având în vedere această constatare, Curtea apreciază că nu mai are rost să continue analiza acestui capăt de cerere al reclamantului pentru a cerceta dacă ingerința viza „un scop legitim“ și era „necesară într-o societate democratică“.

44. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 8 din Convenție.

II. Asupra pretinsei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 7

45. Reclamantul invocă încălcarea garanțiilor procedurale în caz de expulzare. El invocă art. 1 din Protocolul nr. 7, care prevede următoarele:

„1. Un străin care își are reședința în mod legal pe teritoriul unui stat nu poate fi expulzat decât în temeiul executării unei hotărâri luate conform legii și el trebuie să poată:

a) să prezinte motivele care pledează împotriva expulzării sale;

b) să ceară examinarea cazului său; și

c) să ceară să fie reprezentat în acest scop în fața autorităților competente sau a uneia ori a mai multor persoane desemnate de către această autoritate.

2. Un străin poate fi expulzat înainte de exercitarea drepturilor enumerate în paragraful 1a), b) și c) al acestui articol, atunci când expulzarea este necesară în interesul ordinii publice sau se întemeiază pe motive de securitate națională.“

A. Asupra admisibilității

46. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, Curtea relevă că acesta nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Așadar, el trebuie declarat admisibil.

B. Pe fond

47. Guvernul nu contestă aplicabilitatea în cauză a art. 1 din Protocolul nr. 7 și admite că reclamantul a fost expulzat înainte de a beneficia de garanțiile prevăzute de acest articol.

48. Totuși, el consideră că motive de siguranță națională au impus luarea unor măsuri urgente. Drept care, apreciază că expulzarea reclamantului era justificată în sensul paragrafului 2 al art. 1.

49. Guvernul mai susține că reclamantul, deși a fost expulzat, a beneficiat de aceste garanții procedurale în fața unei instanțe judiciare. În acest sens, el arată că reclamantul a fost reprezentat de avocata sa, care a putut arăta în fața curții de apel motivele ce militau împotriva expulzării reclamantului (vezi, *mutatis mutandis*, Cauza *Mezghiche împotriva Franței* nr. 33438/96, decizia Comisiei din 9 aprilie 1997).

50. Reclamantul reiterează faptul că nu a fost niciodată informat despre motivele ce au determinat expulzarea sa. Prin urmare, el apreciază că avocata sa s-a aflat în imposibilitatea de a-i asigura apărarea în fața curții de apel. El adaugă că ordonanța Parchetului nu i-a fost comunicată avocatei sale decât la data de 18 august 2003, în timpul unicului termen în fața curții de apel care, pe deasupra, a respins orice cereri de amânare formulate de avocata sa.

51. Încă de la început, Curtea subliniază că în caz de expulzare, pe lângă protecția ce li se oferă în special prin art. 3 și 8 coroborate cu art. 13 din Convenție, străinii beneficiază de garanțiile specifice prevăzute de art. 1 din Protocolul nr. 7 (vezi, *mutatis mutandis*, Cauza *Al-Nashif*, citată mai sus, § 132).

52. Mai mult, Curtea relevă faptul că garanțiile mai sus menționate nu se aplică decât străinilor ce locuiesc în mod legal pe teritoriul unui stat care a ratificat acest Protocol (cauzele *Sejdovic și Sulejmanovic împotriva Italiei* [dec.] nr. 57575/00, 14 martie 2002, și *Sulejmanovic și Sultanovic împotriva Italiei* [dec.] nr. 57574/00, 14 martie 2002).

53. În speță, Curtea observă că nu s-a contestat faptul că reclamantul locuia legal pe teritoriul românesc în momentul expulzării sale. Drept care, deși a fost expulzat de urgență din motive de siguranță națională, caz autorizat de paragraful 2 al art. 1, el avea dreptul să invoce, după expulzarea sa, garanțiile enunțate la paragraful 1 (vezi raportul explicativ ce însoțește Protocolul nr. 7).

54. Curtea subliniază că prima garanție acordată persoanelor vizate de acest articol prevede că acestea nu pot fi expulzate decât „în temeiul executării unei hotărâri luate conform legii”.

55. Cuvântul „lege” desemnând legea națională, trimiterea la aceasta se referă, după exemplul tuturor prevederilor Convenției, nu numai la existența unei baze în dreptul intern, ci și la calitatea legii: el impune accesibilitatea și previzibilitatea acesteia, precum și o anumită protecție împotriva atingerilor arbitrare ale puterii publice asupra drepturilor garantate prin Convenție (paragraful 34 de mai sus).

56. Curtea reiterează constatarea făcută în analiza capătului de cerere întemeiat pe art. 8 din Convenție, și anume că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, care a constituit baza legală pentru expulzarea reclamantului, nu i-a oferit garanții minime împotriva arbitrariului autorităților.

57. Prin urmare, deși expulzarea reclamantului a avut loc în executarea unei hotărâri luate conform legii, a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 7, din moment ce această lege nu răspunde cerințelor Convenției.

58. În orice caz, Curtea apreciază că autoritățile interne au încălcat și garanțiile de care ar fi trebuit să se bucure reclamantul în virtutea paragrafului 1a) și b) al acestui articol.

59. În acest sens, Curtea observă, pe de o parte, că autoritățile nu i-au oferit reclamantului nici cel mai mic indiciu referitor la faptele ce i se reproșau și, pe de altă parte, că Parchetul nu i-a comunicat ordonanța dată împotriva sa decât în ziua unicului termen avut în fața curții de apel. Mai mult, Curtea notează că instanța, curtea de apel, a respins orice cerere de amânare, împiedicând-o astfel pe avocata reclamantului să studieze ordonanța mai sus menționată și să depună la dosar probe în sprijinul contestației îndreptate împotriva sa.

60. Reamintind că orice prevedere a Convenției sau a protocoalelor sale trebuie să se interpreteze astfel încât să garanteze drepturi concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, Curtea consideră, în lumina controlului pur formal efectuat de curtea de apel în cauză, că reclamantul nu a putut cere în mod adecvat examinarea cazului său prin prisma argumentelor ce militau împotriva expulzării sale.

61. Așadar, a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 7.

III. Asupra pretensei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție

62. Invocând art. 6 § 1 și art. 13 din Convenție, reclamantul se plânge și de inechitatea procedurii în fața Curții de Apel București și de lipsa unei căi de atac împotriva Hotărârii din 18 august 2003 a acestei instanțe.

63. Curtea reamintește că hotărârile referitoare la expulzarea străinilor, cum ar fi sentința mai sus menționată în cauză, nu reprezintă o contestație asupra drepturilor sau obligațiilor cu caracter civil și nici nu au legătură cu temeinicia unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6 § 1 din Convenție (Cauza *Maaouia împotriva Franței* [GC] nr. 39652/98, § 40, CEDO 2000-X).

64. În ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 13 din Convenție, Curtea reamintește că nicio prevedere a Convenției nu acordă dreptul la mai multe grade de jurisdicție în alte proceduri decât cele penale.

65. Prin urmare, Curtea apreciază că această parte a cererii este incompatibilă *ratione materiae* cu prevederile Convenției și trebuie respinsă conform art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

IV. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

66. Conform prevederilor art. 41 din Convenție:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

67. Invocând concluziile unei expertize contabile, reclamantul solicită cu titlu de prejudiciu material suma de 171.000 EUR pentru pierderile economice suferite de societatea sa comercială de la expulzarea sa.

68. De asemenea, el solicită 100.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral suportat din cauza expulzării sale.

69. Guvernul contestă aceste pretenții, pe care le consideră excesive. Mai mult, el susține că nu există nicio legătură directă între pretensele încălcări și așa-zisele prejudicii materiale și morale pretense.

70. Curtea relevă încă de la început că nu poate specula asupra evoluției economice pe care ar fi putut-o avea societatea comercială înființată de reclamant dacă acesta nu ar fi fost expulzat. Totuși, ea apreciază că expulzarea reclamantului a perturbat în mod obiectiv administrarea societății sale, perturbări ale căror consecințe nu pot fi evaluate cu exactitate.

71. Mai mult, Curtea apreciază că reclamantul a suferit un prejudiciu moral incontestabil din cauza încălcărilor constatate.

72. Ținând cont de toate elementele ce se află în posesia sa și statuând în echitate, conform art. 41 din Convenție, Curtea hotărăște să acorde reclamantului 15.000 EUR, pentru toate prejudiciile suferite.

B. Cheltuieli de judecată

73. Reclamantul solicită rambursarea onorariilor avocațiale, precum și a diferitelor cheltuieli efectuate pentru a-și prezenta cererea în fața Curții. Cu titlu justificativ, el prezintă o notă de onorariu în valoare de 6.500 EUR, întocmită pe numele avocatei sale.

74. Guvernul contestă suma solicitată, pe care o consideră excesivă. Mai mult, el arată că avocata reclamantului nu a precizat nici numărul de ore consacrate prezentării cererii în fața Curții și nici tariful orar practicat.

75. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil.

76. În cauză, Curtea apreciază că suma totală solicitată de reclamant cu titlu de onorarii avocațiale este excesivă.

77. Ținând cont de elementele aflate în posesia sa, precum și de jurisprudența sa în materie, Curtea, statuând în echitate, conform art. 41 din Convenție, consideră rezonabil să acorde reclamantului suma de 3.000 EUR, pentru toate cheltuielile de judecată.

C. Dobânzi moratorii

78. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE:

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 8 din Convenție și pe art. 1 din Protocolul nr. 7 și inadmisibilă în rest;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 8 din Convenție;

3. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 7;

4. hotărăște:

a) ca statul pârât să-i plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, conform art. 44 § 2 din Convenție, 15.000 EUR (cincisprezece mii euro) cu titlu de prejudiciu material și moral și 3.000 EUR (trei mii euro) drept cheltuieli de judecată, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;

b) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene, valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

5. respinge cererea de satisfacție echitabilă pentru surplus.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 8 iunie 2006, în aplicarea art. 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Vincent Berger,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

